

vilde det være nødvendigt for Regjeringen at gjøre Forskud af de bethdelige Omkostninger til en saadan Udparcellering og til de øvrige forberedende Arbeider, som vilde være nødvendige, saasom Sløfning af Boldene, Expropriationer og andre sllige Foretagender, og idet man henseer til, hvor lidet sandsynligt det var, at man kunde paaregne i en nær Fremtid at erholde et Udbytte, har man meent, at det vilde være betænkeligt at lade Regjeringen indlade sig paa en saadan Speculation; man har meent, at det vilde være meget naturligere, om Communen paatog sig et saadant Forskud, fordi jo den hele Ordning af denne Sag var i Communens Interesse, og deri har Landstingets Udvalg heller ikke kunnet Andet end være enig. Det er desuden forekommet Udvalget, at det er en Function, som ligger ganske udenfor Krigsministeriets naturlige Forretningskreds, saaledes at skulle paatage sig en Udparcellering af et Terrain som det, hvorom her er Tale, alene fordi det tidligere har henhørt under en Fæstning, at det er en Function, som ganske anderledes og meget naturligere henhører under Communen. Men det var ogsaa forudsat af Regjeringen, at det dog var nødvendigt i denne Henseende at indrømme Communen en Medvirning. Derfor var det i Lovudkastets § 7 bestemt, at over den Plan, der skulde lægges med Hensyn til Bebyggelsen af dette Fæstningsterrain, skulde der gives Kjøbenhavns Communalbestyrelse Leilighed til at hyltre sig. Dette have imidlertid de ærede Forslagsstillere ikke optaget; efter Lovforslaget, som det vil blive, hvis Endringsforslaget vedtages, vil Regjeringen have Myndighed til ved Salget af dette Fæstningsterrain ganske at omgaae Communen, saaledes at Communen aldeles ikke fik nogen Leilighed til at hyltre sig. Dette forekommer mig dog at ville være meget uheldigt, og desuden maa jeg gjøre opmærksom paa en anden Forandring, som er foretagen i det oprindelige Lovudkast. I dette var det anseet nødvendigt af Regjeringen, at man maatte erhverve Bevilling paa en vis Pengesum til forberedende Udgifter, som vilde være nødvendig; der var foreslaaet, at der skulde bevilges Regjeringen 50,000 Rb. til de forberedende Arbeider, Begyndelse af Sløfningen, Gadeanlæg, Ex-

propriation og desl. Derom have de ærede Forslagsstillere heller ikke optaget Noget i det Forslag, som nu er stillet af dem. Det vilde dog aabenbart synes det mig, være en Mangel. Man kunde imidlertid ogsaa tænke sig en anden Art af Afhændelse, man kunde jo tænke sig en Afhændelse under Set, og det er maaskee det, som den ærede sidste Taler, naar jeg seer hen til hans Pitringer ved 2den Behandling, nærmest har tænkt sig, idet han da — og det forekommer mig iøvrigt ogsaa ved denne Behandling — talte om en Concurrent; dersom det kunde tænkes, at nogen privat Mand eller noget Selskab vilde indlade sig paa at kjøbe det hele Terrain, kunde det jo ogsaa være, at der saa ikke blev Spørgsmaal om foreløbige Udgifter for Statskassen. Men nu forekommer det mig, at man dog, naar man nærmere overvejer disse Forhold, let vil komme til at see, at det egentlig alene er et reent Tankeexperiment, at der virkelig skulde findes Nogen, der vilde indlade sig paa at kjøbe hele dette Terrain. Men vilde man nu indlade sig paa dette Tankeexperiment, og vilde man skrive en Lov derom, saa synes det mig dog, at man ikke kunde undlade at fastsætte visse naturlige Betingelser for en saadan Afhændelse, og da kan jeg ikke Andet end ansee det for at være en overordentlig Mangel, naar der ikke staaer det Allermindste om, at Communen skal medvirke ved dette Salg, naar Regjeringen skulde kunne sælge det hele Fæstningsterrain enten til en privat Mand eller til et Selskab paa de Betingelser, som den fandt for godt, uden at Communen havde det Mindste med denne Sag at gjøre, uden at den engang var hørt derom, og endvidere uden at man havde det Allermindste for, hvor stort et Beløb det skulde kunne sælges for. Regjeringen skulde have carte blanche til at sælge dette for en hvilken som helst Sum, som den maatte finde passende. Dette forekommer mig vilde være høist mærkeligt; thi jeg kan paa ingen Maade gaae ind paa den Theori, som af den ærede Taler er gjort gjældende, at Regjeringen efter almindelige Regler ikke skulde behøve nogen Tilladelse af den lovgivende Magt til at sælge en Eiendom eller et Terrain, som Kjøbenhavns Fæstningsværker, fordi disse Fæst-